

Sygn. akt I C 1424/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. I. G.

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) SA w G.

przeciwko W. P.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) SA w G. na rzecz pozwanego W. P. kwotę 2417 zł. (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt I C 1424/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 24 października 2005 roku została zawarta umowa pomiędzy (...) SA w G. a W. P. prowadzącym firmę pod nazwą Stolarstwo Meblowe (...) w M. o sprzedaż energii elektrycznej.

Okoliczności bezsporne

W dniu 05 sierpnia 2015 roku powód przesłał do pozwanego pismo. W treści pisma poinformowano o nieprawidłowo przeprowadzonym procesie zmiany sprzedawcy i braku obciążania pozwanego kosztami za zużyta energię od 01 lipca 2011 r.

Pismo z dnia 05 sierpnia 2015 r. k.77;

W dniu 31 sierpnia 2015 roku (...) SA w G. wystawił fakturę VAT (...) na kwotę 35 013,69 zł. Z treści faktury wynikało, iż zadłużenie wynosi 34973,30 zł., natomiast opłata za wystawienie wezwania kwotę 40,39 zł. Rozliczenie obejmowało okres 22.05.2015 r. do 23.05.2015 r.

Okoliczności bezsporne, faktura z dnia 31 sierpnia 2015 r. k.34;

W dniu 07 września 2015 roku (...) SA w G. wystawił fakturę VAT (...) na kwotę 33 093,43 zł. Rozliczenie obejmowało okres 01.07.2011 r. do 22.05.2015 r.

Okoliczności bezsporne, faktura z dnia 07 września 2015 r. k.33;

W dniu 29 lipca 2015 roku (...) SA w G. wystawił fakturę korygującą VAT (...) na kwotę 34 973,30 zł. Rozliczenie obejmowało okres 01.07.2011 r. do 22.05.2015 r. Szczegółowe rozliczenie faktury z dnia 30 lipca 2015 roku wskazywało na rozliczenie ilości zużytej energii elektrycznej oraz kosztów dystrybucji. Zawierało daty odczytów, rodzaje opłaty oraz stawki.

Okoliczności bezsporne, faktura k. 73, 74-75;

W dniu 01 marca 2015 roku doszło do zmiany właściciela firmy i przekazania licznika energetycznego. Sporządzono dwa protokoły zdawczo-odbiorcze. Pozwany zakończył prowadzenie działalności gospodarczej w dniu 01 kwietnia 2015 roku.

Protokół zdawczo-odbiorczy k.81, k.83; zeznania pozwanego k. 253v,254;

Firma (...) SA w dniu 12 lipca 2015 roku wystawiła 24 faktury korygujące VAT;

faktury z dnia 12 lipca 2015 r. k.48-72;

Ocena dowodów

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony oraz zeznań pozwanego. W ocenie Sądu wszystkie dokumenty, z których przeprowadzono dowód, są autentyczne. Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanego co do okoliczności regulowania przez niego należności za dystrybucję energii w spornym okresie na podstawie faktur wystawianych przez (...) SA i przyczyn nieregulowania należności za zużytą energię oraz okoliczności zakończenia działalności gospodarczej. Zeznania pozwanego są zbieżne ze złożonymi dokumentami. Sąd uznał za niewiarygodne faktury wystawione przez powoda co do wysokości należności z tytułu poboru energii i dystrybucję, o czym poniżej. Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda złożone w piśmie z dnia 21 lutego 2017 roku jako spóźnione na podstawie art. 207 §6 k.p.c. Wskazać należy, iż zarządzeniem z dnia 02 czerwca 2016 roku określono powodowi termin 14 dni do ustosunkowania się do zarzutów pozwanego podniesionych w sprzeciwie pod rygorem skutków z art. 207 §6 k.p.c. Powód zwracał się do Sądu o przedłużenie terminu pismem z dnia 23 czerwca 2016 roku i taka zgoda nie została udzielona. Tym samym wnioski dowodowe zawarte w piśmie z dnia 16 lutego 2016 roku złożonym około 8 miesięcy po nałożeniu zobowiązania przez Sąd należy uznać za spóźnione i wbrew twierdzeniu powoda wpływające na przebieg procesu. Dokumenty złożone przez pełnomocnika powoda obejmują 120 kart i obejmują stawki i opłaty, taryfy bez wskazania konkretnego odniesienia do zarzutów pozwanego, do czego pełnomocnik powoda był zobowiązany. Wskazać należy, iż pismo powoda wpłynęło do Sądu 2 dni przez rozprawą, o której pełnomocnik powoda dowiedział się 03 stycznia 2017 roku.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności była bezsporna.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem powód nie wykazał, że przysługuje mu w stosunku do pozwanego wymagalna wierzytelność ani też nie udowodnił wysokości tej wierzytelności. Zgodnie zaś z art. 6 k.c. to na powodzie ciążył obowiązek wykazania okoliczności z których wywodził skutki prawne.

W treści sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany wskazał na brak możliwości weryfikacji faktur doręczonych przez powoda opiewających na różne kwoty : fakturę VAT (...) na kwotę 33 093,43 zł., fakturę VAT (...) na kwotę 35 013,69 zł., fakturę korygującą VAT (...) na kwotę 34 973,30 zł. Powód w tych fakturach podał różne okresy rozliczeniowe. Dodatkowo, na co wskazywał pozwany, otrzymał 24 faktury korygujące wystawione przez (...) SA , a nie (...) SA , czyli powoda.

W ocenie Sądu zarzuty podniesione przez pozwanego są zasadne wobec braku inicjatywy dowodowej ze strony powoda reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika. Trudno w oparciu o załączone dowody dokonać prawidłowego wyliczenia należności z tytułu poboru energii oraz dystrybucji za okres prawie 5 lat. Powód wystawił 3 faktury, w tym dwie na różne kwoty i okresy sam dołączył do pozwu. Nawet złożone przez pozwanego szczegółowe rozliczenie faktury korygującej VAT (...) (złożonej przez pozwanego) na kwotę 34 973,30 zł. budzi wątpliwości i uniemożliwia weryfikację. Brak stawiennictwa pełnomocnika powoda na termin rozprawy uniemożliwił dodatkowo wyjaśnienie tych wątpliwości. Pełnomocnik powoda ograniczył się do złożenia 120 kart dokumentów bez wskazania konkretnie, który z punktów taryf i opłat znajdował zastosowanie do pozwanego., co również uniemożliwiało weryfikację tych obliczeń. Sąd oddalił te wnioski jako spóźnione ale niezależnie od tej decyzji procesowej sądu nie mogły stanowić podstawy weryfikacji wysokości zobowiązania pozwanego. Tak jak wyjaśniono powyżej nawet powód posługuje się fakturami obejmującymi należności w różnych wysokościach.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo w punkcie I wyroku na podstawie art. 555 k.c., art. 535 k.c., art. 6 k.c. a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U.2013.461). Sąd zasądził również opłatę od pełnomocnictwa.